

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 8. maija spriedums (*Raad voor Vreemdelingenbetwistingen* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – K.A. u.c./Belgische Staat

(Lieta C-82/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Robežkontrole, patvērums, imigrācija — LESD 20. pants — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 7. un 24. pants — Direktīva 2008/115/EK — 5. un 11. pants — Trešās valsts valstspiederīgais, uz kuru attiecas aizliegums ieceļot teritorijā — Uzturēšanās pieteikums ģimenes atkalapvienošanās nolūkā ar Eiropas Savienības pilsoni, kurš nekad nav izmantojis savu pārvietošanās brīvību — Atteikums izskatīt pieteikumu)

(2018/C 231/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pamatlietas puses

Prasītāji: K.A., M.Z., M.J., N.N.N., O.I.O., R.I., B.A.

Atbildētāja: Belgische Staat

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, it īpaši tās 5. un 11. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neaizliedz tādu dalībvalsts praksi, saskaņā ar kuru uzturēšanās pieteikums ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, kuru tās teritorijā ir iesniedzis trešās valsts valstspiederīgais, tāda Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, kam ir šīs dalībvalsts pilsonība un kas nekad nav izmantojis savu pārvietošanās brīvību, netiek izskatīts tikai tādēļ vien, ka uz šo trešās valsts valstspiederīgo attiecas aizliegums ieceļot minētajā teritorijā.
- 2) LESD 20. pants ir jāinterpretē šādi:
 - tas nepieļauj dalībvalsts praksi, saskaņā ar kuru tāds pieteikums netiek izskatīts tikai šāda iemesla dēļ, neizvērtējot, vai starp šo Savienības pilsoni un šo trešās valsts valstspiederīgo pastāv tāda veida atkarības attiecības, ka, atsakoties piešķirt pēdējam atvasinātas uzturēšanās tiesības, minētais Savienības pilsonis faktiski būtu spiests atstāt Savienības teritoriju kopumā un tādējādi viņam tiktu liegta iespēja efektīvi izmantot tiesību, ko viņam piešķir viņa statuss, pašu būtību;
 - ja Savienības pilsonis ir pilngadīgs, tādas atkarības attiecības, kas saskaņā ar šo pantu var pamatot atvasinātu uzturēšanās tiesību piešķiršanu attiecīgajam trešās valsts valstspiederīgajam, ir iedomājamas tikai izņēmuma gadījumos, kad, ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, attiecīgā persona nekādi nevarētu tikt nošķirta no sava ģimenes locekļa, no kura tā ir atkarīga;
 - ja Savienības pilsonis ir nepilngadīgs, vērtējumam par šādu atkarības attiecību esību bērna prioritārajās interesēs ir jābūt balstītam uz visu lietas apstākļu ņemšanu vērā, īpaši bērna vecumu, viņa fizisko un emocionālo attīstību, viņa emocionālo attiecību līmeni ar katru vecāku, kā arī risku, kādu bērna nošķiršana no vecāka, trešās valsts valstspiederīgā, varētu radīt šī bērna emocionālajam līdzsvaram; ģimenes saīšu esība ar šo valstspiederīgo, vai tās būtu bioloģiskas vai juridiskas, nav pietiekama un kopdzīve ar šādu valstspiederīgo nav nepieciešama, lai pierādītu šādas atkarības attiecības;

- nav nozīmes faktam, ka atkarības attiecības, uz kurām trešās valsts valstspiederīgais atsaucas, lai pamatotu savu uzturēšanās pieteikumu ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, ir izveidojušās pēc tam, kad attiecībā uz viņu ir pieņemts lēmums par aizliegumu ieceļot teritorijā;
 - nav nozīmes faktam, ka lēmums par aizliegumu ieceļot teritorijā, kas attiecas uz trešās valsts valstspiederīgo, ir kļuvis galīgs brīdī, kad viņš iesniedz uzturēšanās pieteikumu ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, un
 - nav nozīmes faktam, ka aizliegums ieceļot teritorijā, kas attiecas uz trešās valsts valstspiederīgo, kurš ir iesniedzis uzturēšanās pieteikumu ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, ir pamatots ar atgriešanās pienākuma neievērošanu; ja šāds lēmums ir pamatots ar sabiedriskās kārtības apsvērumiem, tie var izraisīt atteikumu piešķirt šim trešās valsts valstspiederīgajam atvasinātas uzturēšanās tiesības saskaņā ar šo pantu tikai tad, ja no visu lietas apstākļu konkrēta vērtējuma, ievērojot samērīguma principu, iespējami iesaistīt bērna vai bērnu interešu prioritāti un pamattiesības, izriet, ka ieinteresētā persona rada reālu, pašreizēju un pietiekami nopietnu apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai.
- 3) Direktīvas 2008/115 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts praksi, saskaņā ar kuru attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, uz kuru jau attiecas atgriešanas lēmums, kas papildināts ar ieceļošanas aizliegumu, kurš joprojām ir spēkā, atgriešanas lēmums tiek pieņemts, neņemot vērā viņa ģimenes dzīves apstākļus un īpaši viņa nepilngadīgā bērna intereses, kas ir minētas uzturēšanās pieteikumā ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, kurš ir iesniegts pēc šāda ieceļošanas aizlieguma pieņemšanas, izņemot gadījumu, ja ieinteresētā persona šos faktus būtu varējusi norādīt agrāk.

⁽¹⁾ OV C 145, 25.4.2016.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 2. maija spriedums (*Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg* (Nīderlande), *Raad voor Vreemdelingenbetwistingen* (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – K./*Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie* (C-331/16), H.F./*Belgische Staat* (C-366/16)

(Apvienotās lietas C-331/16 un C-366/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības pilsonība — Tiesības uz brīvu pārvietošanos un uzturēšanos dalībvalstu teritorijā — Direktīva 2004/38/EK — 27. panta 2. punkta otrā daļa — Ieceļošanas un uzturēšanās tiesību ierobežošana sabiedriskās kārtības, valsts drošības vai sabiedrības veselības apsvērumu dēļ — Izraidīšana no valsts teritorijas sabiedriskās kārtības vai valsts drošības apsvērumu dēļ — Darbība, kas rada faktiskus, attiecīgajā brīdī esošus un pietiekami nopietnus draudus, kuri skar kādu no sabiedrības pamatinteresēm — Persona, kuras patvēruma pieteikums ir noraidīts Ženēvas konvencijas 1. panta F nodaļā vai Direktīvas 2011/95/ES 12. panta 2. punktā paredzēto iemeslu dēļ — 28. panta 1. punkts — 28. panta 3. punkta a) apakšpunkts — Aizsardzība pret izraidīšanu — Uzturēšanās uzņēmējā dalībvalstī iepriekšējo desmit gadu laikā — Primāri valsts drošības apsvērumi — Jēdziens)

(2018/C 231/04)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesas

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pamatlietu puses

Prasītāji: K. (C-331/16), H.F. (C-366/16)

Atbildētāji: *Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie* (C-331/16), *Belgische Staat* (C-366/16)